

Nekrolog

PROF. DR. MARKO KOLENC

Božo Kralj

V četrtek 21. avgusta 2008 smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od profesorja dr. Marka Kolenca, človeka z veliko začetnico, velikana in soustvarjalca sodobne slovenske ginekologije in porodništva, ustanovitelja ginekološko-porodniške službe na Koprskem, znanstvenika in učitelja številnih rodov slovenskih ginekologov ter nosilca mnogih priznanj za svoje delo. Ko se poslavljam od mojega prvega učitelja ginekologije in porodništva, vzornika in, če smem reči celo prijatelja, mi misli sežejo v daljno leto 1956, ko sem bil poslan k njemu na štirimesečni staž. Tedaj sem spoznal prof. dr. Marka Kolenca, vzdrževal z njim stalne stike, saj sva še pred dobrim tednom govorila po telefonu.

Ob slovesu od tako pomembnega soustvarjalca slovenske ginekologije in porodništva si priključimo v spomin njegovo delo na strokovnem področju, njegov pristno človeški, celo prijateljski odnos do svojih sodelavcev, občudovanja vreden odnos do bolnic in zagnanost za razvoj stroke ter pomembno dejstvo, da je bil pokojni profesor Kolenc ustanovitelj hospitalne in zunajbolnišnične ginekološko-porodniške dejavnosti na Koprskem.

Profesor dr. Marko Kolenc se je rodil 8. 12. 1922 v Dra Vogradu. Po končani nižji gimnaziji v Mariboru, se je vpisal na višjo gimnazijo v Ljubljano. Leta 1941 je bila njihova družina izgnana s Koroške. Istega leta se je prof. dr. Kolenc vpisal na Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani. Med drugo svetovno vojno je bil interniran v italijanskem taborišču Gonars. Po končani vojni se je ponovno vpisal na Medicinsko fakulteto v Ljubljani, kjer je promoviral 1950. leta. Že kot študent je na poziv profesorja dr. Pavla Lunačka praktičiral na ginekološki kliniki v Ljubljani, kjer se je takoj po končani fakulteti tudi zaposlil. Leta 1955 ga je prof. dr. Lunaček pozval, naj za določen čas prevzame vodstvo nastajajočega ginekološko-porodniškega oddelka v bolnišnici Koper. Tu je nato ostal in vodil oddelek vse do svoje upokojitve leta 1990. Po upokojitvi je še do

leta 1999 delal na polikliničnem oddelku. Zavedati se moramo, da do leta 1954 na Koprskem ni bilo ginekološko-porodniškega oddelka. Urgentno ginekološko dejavnost so občasno opravljali ljubljanski ginekologi. Leta 1955 je torej pokojni profesor ustanovil ginekološko-porodniški oddelek v prostorih bivšega samostana, oziroma hospica v Koprju. Prostore oddelka je kmalu razširil ter pridobil sodelavce za hospitalno delo in nato še sodelavce, predvsem babice, za zunajbolnišnično varstvo žensk. Z razširitvijo prostorov oddelka in pridobitvijo novih sodelavcev je lahko izvajal sodobno ginekologijo in porodništvo, kljub temu pa si je stalno prizadeval za čimprejšnjo selitev v nove, sodobne prostore v bolnišnici Izola.

Omenil sem že, da je bil pokojni profesor odličen strokovni učitelj. Vzgojil in pridobil je odlične sodelavce – ginekologe ter vzgojil vrsto zelo dobrih babic. Kot učitelj je bil dobrohoten, nevsiljiv in potrpežljiv. Bil ni le strokovni učitelj, temveč nas je s svojo držo in odnosom do bolnic vzgajal za odgovorne, prizadevne in kritične zdravstvene delavce. Zavedal se je, da je razvoj ginekologije in porodništva na Koprskem odvisen od njegovega stalnega spremljanja stroke in prenašanja novosti na Primorsko. Bil je v stalni povezavi z ginekološko kliniko v Ljubljani. Strokovno se je usposabljal v Ljubljani, Zagrebu, Bruslju, Frankfurtu ter v Parizu in Stockholmu, posebno s področja perinatalne medicine. Leta 1979 je promoviral na Medicinski fakulteti v Ljubljani z doktorsko dizertacijo o fiziologiji in patologiji delovanja maternice. Istega leta je bil izvoljen za docenta in 5 let kasneje za izrednega profesorja ginekologije in porodništva na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani. V kongresnih zbornikih, domačih in tujih strokovnih revijah je objavil preko 40 strokovnih in znanstvenih člankov. Napisal je tudi učbenik ginekologije in porodništva za srednje zdravstvene šole. Na domačih in mednarodnih kongresih je bil pogosto moderator strokovnih okroglih miz.

Vse novo pridobljeno znanje je prenašal v delo ginekološko-porodniškega oddelka v Koprju, ki ga je tako dvignil med vodilne ginekološko-porodniške oddelke v Sloveniji, priznanega tudi v Evropi.

Pokojni profesor je bil zelo aktiven v strokovnih združenjih: Slovenskem zdravniškem društvu, kjer je bil 20 let predsednik in nato podpredsednik podružnice za slovensko Istro in Kras. Bil je častni član Slovenskega zdravniškega društva. Prav tako je bil zelo dejaven pri Zdravniški zbornici Slovenije ter Združenju ginekologov in porodničarjev Slovenije, kjer je bil zaslužni član. Za svoje delo je dobil številna priznanja, med drugim Red dela s srebrnim in Red dela z zlatim vencem še v bivši državi in leta 2002, ob 80-letnici Srebrni častni znak svobode republike Slovenije.

Poudariti moram tudi profesorjeve človeške vrline, ki so se kazale v izredni skrbi in zavzetosti za bolnice in pozornosti do družine.

Poslovili smo se torej od velikega ginekologa in porodničarja, soustvarjalca slovenskega sodobnega porodništva, skrbnega očeta, odličnega zdravnika in nepozabnega prijatelja in učitelja.